

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFECase No. 154Date of filing: 6. NOV 87

** AWARD - Type of Award Final (F)
 - Date of Award 6. NOV 87
 _____ pages in English 29 pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____

 - Date _____
 _____ pages in English _____ pages in Farsi

پرونده شماره ۱۵۴

شعبه سه

حکم شماره ۳-۱۵۴-۳۲۲

English version
 Filed on 28 OCT 87
 نسخه انگلیسی در تاریخ ۱۳۶۶/۱۰/۲۶ ثبت شده است.

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL
 دادگاه داری دعوی ایران - ایالات متحدہ
 ثبت شد - FILED
 Date 6 NOV 1987 تاریخ ۱۳۶۶ / ۱۱ / ۱۵
 No. 154

اکسان کورپوریشن

خواهان،

- و -

شرکت ملی نفت ایران،

بانک مرکزی ایران و

دولت ایران،

خواندگان.

DUPLICATE ORIGINAL
 نسخه برابر اصل

حکم

حاضران:

از طرف خواهان :

آقای آلبرت پ. لیندمن، جونیور،

خانم کارلا ک. رایپال،

وکلائی خواهان،

آقای جرج تی اچ. فاونده تاکیس،

مشاور حقوقی.

از طرف خوانندگان:

آقای محمد کریم اشراق،

نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران،

آقای دکتر تقی نادری،

مشاور حقوقی نماینده رابط،

آقای حسین پیران،

دستیار نماینده رابط،

آقای حمید فرودیان،

نماینده شرکت ملی نفت ایران،

آقای علی اکبر ماهرخ زاد،

مشاور شرکت ملی نفت ایران،

آقای حسینعلی فرزاد،

نماینده بانک مرکزی.

سایر حاضران:

آقای جان آر. کروک،

نماینده رابط ایالات متحده.

اول - گردش کار

۱ - در تاریخ ۱۴ دسامبر ۱۹۸۱ [۲۳ آذر ماه ۱۳۵۹]، اکسان کورپوریشن ("اکسان یا خواهان") دادخواستی علیه شرکت ملی نفت ایران ("شرکت نفت")، بانک مرکزی ایران ("بانک مرکزی") و دولت ایران ("ایران") به ثبت رسانید و مبلغ ۳۸۰،۳۷۳ دلار بابت کالاهایی که فروخته و خدماتی که ارائه داده، ولی وجهی بابت آنها پرداخت نشده، مطالبه نمود. خواهان همچنین خواستار بهره و حق الوکاله و هزینه داوری است.

۲ - شرکت نفت و ایران در تاریخ ۳۰ آوریل ۱۹۸۲ [دهم اردیبهشت ماه ۱۳۶۱] یک "لایحه دفاعیه مقدماتی" ثبت و در آن به ادعاهایی که براساس قراردادهای منعقد شده با شرکت خدمات نفت ایران (آسکو) اقامه شده بود، اعتراض نمودند. شرکت نفت و بانک مرکزی در تاریخ ۸ مارس ۱۹۸۳ [۱۷ اسفند ماه ۱۳۵۹] لوائح دفاعیه‌ای درباره بقیه مسائل ثبت کردند، و ایران نیز در تاریخ ۳۱ مارس ۱۹۸۳ [۱۱ فروردین ماه ۱۳۶۲] لایحه دفاعیه‌ای به ثبت رساند. خواهان در تاریخ ۳۱ مه ۱۹۸۵ [دهم خرداد ماه ۱۳۶۴] لایحه استماع و ادله و مدارکی به ثبت رسانید. شرکت نفت در تاریخ ۲۸ فوریه ۱۹۸۶ [نهم اسفند ماه ۱۳۶۵] جوابیه‌ای تسلیم نمود و خواهان در ۱۴ مه ۱۹۸۶ [۲۴ اردیبهشت ماه ۱۳۶۵] لایحه معارضی در مورد آن ثبت کرد.

۳ - در تاریخ ۳۰ اکتبر ۱۹۸۶ [هشتم آبان ماه ۱۳۶۵] جلسه استماعی در این پرونده برگزار گردید.

دوم - صلاحیت

الف - خواهان

۴ - خواهان اظهار می دارد که شرکتی است که بموجب قوانین ایالت نیوجرسی تشکیل شده و بیش از ۵۰ درصد سهام آن مستقیماً یا بطور غیرمستقیم متعلق به اتباع ایالات متحده می باشد. باین ترتیب، خواهان مدعی است که شرکت او تبعه ایالات متحده به مفهوم مندرج در بیانیه حل و فصل دعاوی می باشد و بعنوان دلیل این ادعا، یک گواهی از دبیر ایالت نیوجرسی تسلیم نموده که نشان می دهد اکسان کورپوریشن در سال ۱۸۸۲ بطور قانونی در ایالت نیوجرسی تشکیل شده و در تاریخ اول فوریه ۱۹۸۳ [۱۲ بهمن ماه ۱۳۶۲] هنوز موجودیت داشته است. خواهان مضافاً شهادت نامه‌ای از آقای راجر ای. چندلر، معاون دبیر شرکت خود تسلیم نموده که در آن گواهی شده که درصد سهام واجد حق رای متعلق به سهامداران دارای آدرس در ایالات متحده در طول تمام مدت ذیربط بیش از ۹۵ درصد بوده است. خواهان همچنین نسخ وکالتنامه‌های حق رای را که در سالهای ۱۹۷۵ و ۱۹۸۱ برای مجامع سالانه سهامداران شرکت به کمیسیون بورس و اوراق بهادار ایالات متحده ارائه شده بود، تسلیم نمود. این وکالتنامه‌ها نشان می دهند که هیچ سهامداری مالک بیش از ۵ درصد سهام اکسان نیست و آقای چندلر تأیید نموده که در طول سالهای ذیربط، چنین سهامدارانی وجود نداشته‌اند.

۵ - خواهان اظهار می دارد که دو واحدی از شرکت او که مستقیماً طرف معاملات مورد اختلاف در پرونده حاضر می باشند، یعنی اکسان کامپنی، یو.اس.آ (اکسان یو.اس.آ) و اکسان اینترنشنال کامپنی (اکسان اینترنشنال)، دو شعبه ثبت نشده و "جزء لاینفک اکسان هستند" و "هویت و موجودیت حقوقی مجزایی ندارند". طبق اظهار خواهان، این شعب "قسمتی از شخصیت حقوقی هستند که اکسان را تشکیل

می‌دهد". خوانندگان ایراد می‌گیرند که اکسان کورپوریشن حق طرح دعاوی این دو شعبه ثبت نشده خود را ندارد، لکن از جهات دیگر منکر تابعیت خواهان نشده‌اند.

۶ - بنظر دیوان در سوابق موجود، مدارک کافی دال بر این مطلب وجود دارد که اکسان کورپوریشن تبعه ایالات متحده به مفهوم بند ۱ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی می‌باشد. این نظر با یافته‌های قبلی دیوان مطابقت دارد. رجوع شود به: بند ۴۳ حکم شماره ۳-۱۵۰/۸۱/۷۶/۷۴-۳۱۱ مورخ ۱۴ ژوئیه ۱۹۸۷ [۲۳ تیر ماه ۱۳۶۶] صادره در پرونده موپیل اوپل ایران اینکورپوریتد و جمهوری اسلامی ایران و بندهای ۶ و ۹ حکم شماره ۳-۱۵۵-۳۰۸ مورخ ۹ ژوئن ۱۹۸۷ [۱۹ خرداد ماه ۱۳۶۶] صادره در پرونده اکسان ریسرچ اند انجینیرینگ کامپنی، و شرکت ملی نفت ایران.

۷ - از آنجا که دلیلی مبنی بر اینکه اکسان یو.اس.آ و اکسان اینترنشنال از لحاظ حقوقی واجد موجودیت جداگانه‌ای هستند، وجود ندارد، دیوان براین نظر است که اکسان کورپوریشن طرف صحیح برای اقامه ادعای حاضر است.

ب - خوانندگان

۸ - خواهان اظهار می‌دارد که چون شرکت نفت و بانک مرکزی کلا "متعلق به ایران و تحت کنترل آن می‌باشند، بنابراین، دو واحد مزبور باتفاق ایران، بوضوح در شمول تعریف "ایران" بصورت مندرج در بند ۳ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی می‌باشند. خواهان توضیح می‌دهد که در عین حال که ایران از لحاظ کنترل خود بر شرکت نفت نهایتاً متعهد دو قرارداد موضوع ادعاست، خواهان بانک مرکزی را از لحاظ اینکه تعهداتی در رابطه با نگهداری حساب تضمینی مفتوح بمنظور تضمین پرداخت احکام صادره علیه ایران دارد، در عداد خوانندگان قرار داده است.

۹ - خوانندگان استدلالی مبنی بر اینکه مشمول تعریف "ایران" در بیانیه حل و فصل دعاوی نمی‌باشند، مطرح نکرده‌اند، ولی بانک مرکزی منکر آن است که در این پرونده باید بعنوان خواننده طرف دعوی قرار گیرد، زیرا طرف هیچ قرارداد یا معامله‌ای با خواهان نبوده است.

۱۰ - شرکت نفت بوضوح واحدی تحت کنترل، طبق مفاد بیانیه حل و فصل دعاوی می‌باشد و دیوان پیش از این نیز نظر داده است که دعاوی مطروح علیه آن در حیطه صلاحیت دیوان قرار دارند. هر چند خوانندگان دیگر نیز مشمول تعریف ایران می‌باشند، لکن در مورد هیچیک از آنها ادعا نشده است که مستقیماً تعهدی در قبال خواهان دارد که در ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ [۲۹ دی ماه ۱۳۵۹] پابرجا بوده باشد. بنابراین تصمیم دیوان این است که بانک مرکزی و ایران در این پرونده خواننده لازم نیستند.

ج - ادعا

۱۱ - ادعای حاضر بوضوح ناشی از "دیون، قراردادها... یا سایر اقدامات موثر بر مالکیت" است که در بیانیه حل و فصل دعاوی مقرر گردیده و براین اساس، دیوان صلاحیت رسیدگی به ادعا را دارد.

۱۲ - موضوع صلاحیت دیوان نسبت به ادعاهای متقابل شرکت نفت، در بخشی از این حکم که ماهیت ادعاهای متقابل در آن مورد بحث واقع شده، بررسی خواهد شد.

سوم - ماهیت ادعا

۱۳ - ادعای خواهان به سه جزء تقسیم شده است: جزء اول ادعایی است به مبلغ

۱۳۸،۶۰۰ دلار (امریکا) بابت قیمت مقادیری روغن توریو که در سال ۱۹۷۹ به شرکت نفت فروخته شده است. جزء دوم ادعایی است به مبلغ ۱۸۰،۰۲۰/۵۸ دلار (امریکا) بابت وجه صورت حسابهای پرداخت نشده برای استرداد هزینه هایی که خواهان بابت خدمات ارائه شده به شرکت نفت، متحمل شده است. جزء سوم، ادعایی است به مبلغ ۶۱،۷۵۲/۴۲ دلار (امریکا) بابت مانده پرداخت نشده برخی حقوقها و وجوهی که حسب ادعا، خواهان بخاطر شرکت نفت پرداخت کرده است.

الف - فروش روغن توریو

۱ - شرح ماوقع

۱۴ - در تاریخ ۱۵ سپتامبر ۱۹۷۹ [۲۴ شهریور ماه ۱۳۵۸] شرکت نفت سفارش خریدی به شماره PPM-80320-TN-CO101 برای خرید ۵۰،۱۶۰ لیتر (۱۳،۲۵۲ گالن) "روغن موتور هواپیما، سیستم احتراق داخلی، از نوع سنتتیک به مشخصات یو اس ام آی ال -۲۳۶۹۹- روغن اسو توریو ۲۳۸۰ در بشکه‌های درجه ۱۸ نوبی فولادی ۲۰۹ لیتری"، از قرار ۱۰/۵۰ دلار امریکا برای هر گالن، کلا" به قیمت ۱۳۹،۱۴۶ دلار امریکا، فوب [FOB] نیویورک، ارسال داشت.

۱۵ - در سفارش خرید شرکت نفت قید شده بود که ترتیبات حمل باید از طریق ال ای پی ترانسپورت اینکورپوریتد (ال ای پی)، کارگزار حمل و نقل آن شرکت، داده شود و شرکت نفت در مقابل ارائه صورت بسته بندی، صورتحساب فروشنده، گواهی مبداء، گواهی بازرسی و گواهی دریافت کارگزار حمل و نقل به نماینده شرکت نفت در نیویورک، پرداخت لازم را بعمل خواهد آورد.

۱۶ - اکسان اینترنشنال طی نامه مورخ ۱۰ اکتبر ۱۹۷۹ [۱۸ مهر ماه ۱۳۵۸] رسید سفارش خرید و قبولی مفاد و شرایط آن را بجز تغییر مختصری در مورد علامت گذاری بشکه‌ها اعلام نمود. این نامه به عنوان شرکت نفت در تهران ارسال و رونوشت آن برای نماینده شرکت مزبور در نیویورک و ال ای پی فرستاده شد. روغن مورد سفارش در تاریخ ۲۴ اکتبر ۱۹۷۹ [دوم آبان ماه ۱۳۵۸] به ال ای پی تحویل شد و محموله ۴۹۹۶۸ لیتری (۱۳،۲۰۰ گالن آمریکا) روغن بر روی کشتی "آریاشاد" بارگیری شد.

۱۷ - در تاریخ ۱۴ نوامبر ۱۹۷۹ [۲۳ آبان ماه ۱۳۵۸]، اکسان اینترنشنال اسناد مندرج در سفارش خرید را که جهت پرداخت لازم بود، به انضمام صورت حساب شماره ۱۰۱۰۶۱ مورخ ۲۴ اکتبر ۱۹۷۹ [دوم آبان ماه ۱۳۵۸] کلاً بمبلغ ۱۳۸،۶۰۰ دلار آمریکا که ظرف ۳۰ روز باید پرداخت می‌شد، به نماینده شرکت نفت در نیویورک و نیز به ال ای پی تسلیم کرد، ولی شرکت نفت وجه لازم را پرداخت نکرد.

۱۸ - در تاریخ ۵ فوریه ۱۹۸۲ [۱۶ بهمن ماه ۱۳۶۱]، اکسان اینترنشنال تلکسی از کالا لیمیتد ("کالا") نماینده شرکت نفت در ارتباط با سفارش خرید روغن توریو دریافت نمود. در این تلکس، متن تلکسی که قبلاً کالا در تاریخ ۲۶ نوامبر ۱۹۸۱ [پنجم آذر ماه ۱۳۶۰] فرستاده بود، بشرح زیر نقل شده بود:

شروع نقل قول:
پیرو تلکسی‌های قبلی و آخرین تلکس مورخ ۸۱/۹/۱۶ (۱۳۶۰/۶/۲۵) این شرکت، موکل ما [شرکت نفت] اطلاع داده است:

شروع نقل قول: "خواهشمند است به فروشنده دستور دهید برات بدون قید و شرطی برعهده این شرکت از طریق یکی از بانکهای اروپایی برای دریافت مبلغ مربوطه ارسال نماید.... این شرکت برات را بمحض ارائه قبول خواهد نمود" پایان نقل قول.

بنابراین خواهشمند است ترتیبات لازم را جهت انجام این معامله

فراهم آورید تا موضوع فوراً" فیصله یابد. پایان نقل قول

۱۹ - خواهان اظهار می دارد که علیرغم این دستورات، "کوشش او جهت دریافت وجه طبق دستورات مندرج در تلکس مورخ ۵ فوریه [۱۶ بهمن ماه] شرکت نفت تاکنون به نتیجه نرسیده است". در تاریخ ۲۹ سپتامبر ۱۹۸۲ [۷ مهر ماه ۱۳۶۱] خواهان تلکس دیگری از کالا دریافت نمود که در آن به سفارش خرید روغن توربو اشاره شده، و متن آن به شرح زیر است:

عطف به تلکس شماره ۰۰۵ مورخ ۱۶ اوت (۲۵ مرداد) شماء به ما اطلاع داده شده است که چون اکسان در لاهه علیه شرکت نفت دادخواستی به ثبت رسانده، تصفیه هرگونه ادعا منوط به تصمیم دیوان خواهد بود.

۲۰ - هیچگونه مکاتبات و مراسلات دیگری بین طرفین در پرونده وجود ندارد.

۲ - اظهارات طرفین

۲۱ - خواهان اظهار می دارد که وی کلیه تعهدات خود را طبق قرارداد مندرج در سفارش خرید شرکت نفت و نامه قبولی اکسان اینترنشنال بانجام رسانیده و به کلیه شرایط لازم جهت پرداخت محموله عمل کرده است. وی مضافاً اظهار می دارد که چون شرکت نفت هیچگاه به صورتحساب و مبلغ مندرج در آن اعتراضی نکرده، وی مستحق دریافت کل مبلغ صورتحساب می باشد.

۲۲ - شرکت نفت اذعان دارد که قرارداد فروشی با اکسان اینترنشنال منعقد و محموله روغن دریافت گردیده است و انکار نیز نمی کند که وجه محموله را پرداخت نکرده است. دفاع شرکت نفت براین واقعیت مبتنی است که صورتحساب اکسان اینترنشنال در تاریخ ۱۴ نوامبر ۱۹۷۹ [۲۳ آبان ماه ۱۳۵۸]، یعنی روزی به وی تحویل شد

که کلیه اموال ایران در ایالات متحده، طبق تصمیم رئیس جمهور این کشور مسدود و بدین ترتیب پرداخت غیرممکن شده بود. شرکت نفت اظهار می دارد که وی در سال ۱۹۸۲ حسن نیت خود را با پیشنهاد پرداخت در خارج از ایالات متحده نشان داد، ولی استدلال می کند که خواهان «با ثبت دادخواست شماره ۱۵۴ در دیوان، امکان تسویه حساب با وی را زائل ساخت. بالاخره، شرکت نفت درخواست می نماید که این ادعای خواهان «با بدهی های اکسان که در دو پرونده دیگر دیوان دآوری (یعنی پرونده های شماره ۱۵۰ و ۱۵۵) توسط شرکت نفت مطرح گردیده است، تهاتر شود».

۲۳ - اکسان اینترنشنال در پاسخ به دفاع شرکت نفت اظهار می دارد که انسداد اموال ایران مانع پرداخت وجه توسط شرکت نفت نمی شده، زیرا این امکان وجود داشت که بدهی این شرکت با استفاده از وجوه واقع در خارج از ایالات متحده تسویه شود.

۳ - تصمیم دیوان

۲۴ - مدارک نشان می دهد که طبق قرارداد فروش، اکسان اینترنشنال ۱۳،۲۰۰ گالن روغن توربو به شرکت نفت تحویل داده و قیمت مورد توافق هنوز پرداخت نشده است. شرکت نفت نیز در واقع اذعان نموده است که این مبلغ باید پرداخت شود. اظهار تمایل شرکت نفت به پرداخت از طریق یک بانک اروپایی، استدلال وی را مبنی بر اینکه انسداد اموال ایران تسویه بدهی وی را غیرممکن ساخته بود، نقض می کند.

۲۵ - بنابراین، دیوان نظر می دهد که شرکت نفت مبلغ ۱۳۸،۶۰۰ دلار امریکا به خواهان بدهکار است.

۲۶ - دیوان درخواست شرکت نفت را مبنی بر اینکه این جزء ادعای خواهان با ادعاهای متقابلی که این شرکت در پرونده های شماره ۱۵۰ و ۱۵۵ علیه اکسان اقامه نموده تهاتر شود، رد می نماید، زیرا ادعاهای متقابل مزبور ارتباطی به این پرونده ندارند و مضافاً اینکه پرونده شماره ۱۵۵ قبلاً مختومه شده است.

ب - خدمات پورتا - کمپ

۱ - شرح ماقوع

۲۷ - در تاریخ های ۵ و ۲۵ ژوئن ۱۹۷۴ [۱۵ خرداد و چهارم تیر ماه ۱۳۵۳] اکسان یو اس ا و خدمات نفت ایران با مسئولیت محدود ("آیروس") موافقتنامه ای منعقد ساختند ("قرارداد فروش") که قسمت ذیربط آن به شرح زیر است:

این [قرارداد فروش] بمنزله موافقتنامه ای بین آن شرکت (آیروس) و اکسان کامپنی یو اس آ (قسمتی از اکسان کورپوریشن) می باشد که طبق آن، اکسان کامپنی یو اس آ، بعنوان کارگزار، هر چند یکبار ترتیب خرید اجناس و تجهیزات و ارائه خدمات مربوطه را طبق درخواست و به حساب آن شرکت خواهد داد.

.....

اکسان کامپنی یو اس آ، کلیه ترتیبات لازم و مورد نظر، منجمله امضاء اسناد، پرداخت پول و تصفیه مطالبات را به نیابت از طرف شما انجام، و اجناس و تجهیزات را به بنادر و نقاطی که تعیین نمائید، ارسال خواهد نمود. اکسان کامپنی یو اس آ صورتحسابهای مربوط به این اجناس و تجهیزات و خدمات را پرداخت و از مجاری بین شرکتها حساب شما را بدهکار خواهد کرد.

۲۸ - در تعقیب قرارداد فروش، اکسان یو اس ا در سال ۱۹۷۹ سه فقره سفارش خرید به یک فروشنده وسایل حوزه های نفتی، به نام پورتا - کمپ منیو فکچرینگ کامپنی ("پورتا-کمپ") برای ارائه کمک فنی در رابطه با احداث کمپ های سیار در نقاط

مختلف ایران که توسط آسکو اداره می شد، صادر کرد.

۲۹ - سفارشهای خرید مزبور عبارت بودند از: سفارش خرید شماره D80360/KWA 71307 مورخ ۲۰ مارس ۱۹۷۸ [۲۹ اسفندماه ۱۳۵۶]، سفارش خرید شماره D80359/KWA 71664 به همان تاریخ که در مه ۱۹۷۸ به شماره KWZ/71664 تغییر داده شد و سفارش خرید شماره D81541/KWZ 73560 مورخ ۱۹ سپتامبر ۱۹۷۸ [۲۸ شهریور ماه ۱۳۵۷]. در هر یک از سفارشات خرید قید شده است که "کار طبق قرارداد آسکو انجام خواهد شد" و "صورتحسابهای ماهانه کارها و هزینه های این سفارش جهت پرداخت به اکسان کامپنی یو اس ا تسلیم و پس از تایید نماینده آسکو، پرداخت خواهد شد".

۳۰ - پورتاکمپ بعداً کار را انجام داد و تعدادی صورتحساب که تاریخ آنها بین ۱۷ فوریه ۱۹۷۸ و ۲۰ دسامبر ۱۹۷۸ [۲۸ بهمن ماه و ۲۹ آذر ماه ۱۳۵۷] بود و کلاً به ۱۹۴،۷۳۰/۴۲ دلار بالغ می گردید، به اکسان یو اس ا تسلیم نمود.

۳۱ - اکسان یو اس ا صورتحسابهای پورتاکمپ را به محض وصول برای آبروس ارسال و آبروس موضوع تصویب صورتحسابها توسط آسکو را، هر چند یکبار به اکسان یو اس ا اعلام می کرد. اکسان یو اس ا به مجرد دریافت تأییدیه صورتحسابها توسط آسکو، مبالغ صورتحسابها را به پورتاکمپ می پرداخت و صورت آنها جهت بازپرداخت به آبروس تسلیم می نمود. در فاصله ۱۴ آوریل ۱۹۷۸ تا نهم مارس ۱۹۷۹ [۲۵ فروردین ماه ۱۳۵۷ الی ۱۸ اسفند ماه ۱۳۵۷] اکسان یو اس ا شش فقره صورتحساب جهت بازپرداخت وجوهی که به پورتاکمپ پرداخت کرده بوده، برای آبروس صادر کرد.

۲ - موضع طرفین

الف - موضع خواهان

۳۲ - خواهان اظهار می‌دارد که گرچه آبروس صورتحسابهای دیگری را که جهت استرداد هزینه‌های متحمله اکسان یو اس ا صادر شده بود پرداخت کرد، با اینحال هیچگونه وجهی در رابطه با صورتحسابهای پورتاکمپ تا ۱۶ اکتبر ۱۹۷۹ [۲۴ مهر ماه ۱۳۵۸] دریافت نشد. در تاریخ یاد شده، آقای جان مک کنا، مدیر خرید صادراتی اکسان یو اس ا، طی نامه‌ای به آقای آر. دبلیو کوپر مدیر مالی آبروس، مبلغ لازم التادیه را با ضمیمه کردن مدارک موعید اعلام، و از وی خواست که دلیل عدم پرداخت صورتحسابها را جویا شود. آقای کوپر طی تلکس مورخ ۲۹ اکتبر ۱۹۷۹ [هفتم آبان ماه ۱۳۵۸] اظهار داشت "قبل از آنکه آبروس بتواند جهت تسویه صورتحسابهای مزبور اقدام کند، لازم است اجازه و اختیار مالی لازم را از شرکت نفت تحصیل کنیم...". متعاقباً آبروس چکی به مبلغ ۱۴،۳۸۹/۰۶ دلار امریکا، که عبارت زیر به تاریخ ۱۴ ژانویه ۱۹۸۰ [۲۴ دی ماه ۱۳۵۸] در آن اضافه شده بود، برای اکسان یو اس ا ارسال داشت: "بابت پرداخت صورتحسابهای شماره ۷۶۵۰ و ۷۶۶۷ (پورتاکمپ هیوستون)". معهذاً هیچگونه وجه دیگری بابت صورتحسابهای پورتاکمپ دریافت نشد و در تاریخ هشتم دسامبر ۱۹۸۰ [۱۷ آذر ماه ۱۳۵۹] اکسان یو اس ا خلاصه صورتحسابی بابت مانده صورتحسابها به مبلغ ۱۸۰،۰۲۰/۵۸ دلار امریکا تسلیم نمود و این همان رقمی است که حسب ادعا هنوز پرداخت نشده باقی مانده است.

۳۳ - خواهان اظهار می‌دارد که شرکت نفت مسئول بقیه وجه پرداخت نشده است، زیرا که آبروس بعنوان کارگزار آسکو با اکسان یو اس ا معامله کرده و نیز به آن علت که شرکت نفت، کلیه تعهدات آسکو طبق قرارداد فروش را بعهده دارد.

۳۴ - خواهان در تایید این ادعای خود که آبروس عامل آسکو بوده به "قرارداد ۱۹۷۳ خدمات" فیما بین شرکت نفت و آسکو استناد می‌کند که حسب ادعا "ایجاد رابطه کارگزار و موکل بین آبروس و آسکو در آن پیش بینی شده است". خواهان همچنین به قرارداد ۱۹۷۳ بین آسکو و آبروس استناد می‌نماید که بنا به گفته او، به روشنی حاکی از آنست که قرار بوده آبروس "منحصراً" طبق دستور آسکو و به نمایندگی وی عمل کند. قرارداد مزبور چنین مقرر می‌دارد:

۱ - آبروس طبق تقاضای کتبی شرکت خدمات نفت [آسکو] و با وجوه تامین شده توسط شرکت نفت، امور زیر را در خارج از ایران برای آسکو انجام خواهد داد:

(الف) خرید کلیه وسایل و کالاها و موادی که گهگاه ممکن است آسکو از جانب شرکت نفت برای عملیاتش در ایران لازم داشته باشد، و ترتیب حمل و تحویل آنها.

.....

(ج) مذاکره و عقد قرارداد با هر شخص یا اشخاص، شرکت یا شرکت‌ها، برای استخدام مشاور، نقشه بردار، پیمانکار مهندسی و یا متخصصان دیگری که خدمات ایشان از جانب شرکت نفت برای آسکو در ایران مورد نیاز باشد.

(د) کلاً انجام هر نوع خدمات دیگری خارج از ایران که ممکن است آسکو گهگاه در ارتباط با عملیاتش در ایران برای شرکت نفت لازم داشته باشد.

.....

۲ - آسکو هزینه واقعی کلیه خدمات انجام شده طبق این قرارداد، از جمله هزینه‌های بالاسری اداری و تمام هزینه‌های دیگر را به آبروس خواهد پرداخت....

۳ - شرکت نفت وجه لازم برای ایفای تعهدات مربوط به تامین خدمات فوق برای آسکو را پیشاپیش در لندن به آبروس پرداخت خواهد کرد.

۳۵ - خواهان استدلال می‌کند که چنین رابطه‌ای بین آبروس و آسکو را فقط می‌توان به

عنوان رابطه کارگزاری تلقی کرد. خواهان تاکید می‌نماید که آبروس وظیفه‌ای جز تهیه مواد مورد نیاز جهت عملیات شرکت نفت در ایران نداشته است و فقط "طبق تقاضای کتبی آسکو و با استفاده از وجوهی که شرکت نفت برای آسکو تامین می‌کرد، اجازه داشت اقدام به عقد قرارداد نماید". بدینسان، طبق اظهار خواهان، آبروس به وضوح کارگزار خرید بوده و نه یک انباردار یا توزیع کننده مستقل کالا و این مطلب از این واقعیت هویدا است که آبروس هیچگونه سودی از خدماتش کسب نمی‌کرده و متقبل ریسکی هم نمی‌شده، زیرا دقیقاً "فقط هزینه خدماتی را که ارائه می‌کرد دریافت می‌نمود و این هزینه نیز پیشاپیش به وی پرداخت می‌شد. خواهان مدعی است که آبروس در زمینه ارائه کالاها و خدمات فعالیت نداشته، بلکه فقط در مورد نیازهای قراردادی آسکو به عنوان یک مساله اداری اقدام می‌کرده است.

۳۶ - خواهان مدعی است که طرفین راجع به رابطه کارگزاری آبروس تفاهم داشتند و خواهان هیچگاه برای دریافت وجه، نهایتاً متکی به آبروس نبود، زیرا آسکو را متعهد به پرداخت دیون می‌دانست. خواهان استدلال می‌کند که سفارشهای خرید پورتاکمپ موعید این تفاهم است، زیرا در آنها قید شده که سفارشات تابع "قرارداد و شرایط عمومی آسکو" است و نیز اینکه اکسان یو اس ا فقط با تایید آسکو به پورتاکمپ پول پرداخت خواهد کرد.

۳۷ - خواهان مضافاً استدلال می‌کند که سمت کارگزاری آبروس را اظهارات خود آبروس تایید می‌کند. در نامه‌ای که آقای ار. دبلو کوپر دبیر شرکت آبروس، در ۱۸ ژوئیه ۱۹۸۳ [۲۷ تیر ماه ۱۳۶۲] ارسال نموده، قید شده است که مبالغ لازم التادیه بابت خدماتی که از طریق آبروس به آسکو ارائه شده، از جمله و به ویژه، صورتحسابهای پورتا - کمپ، "مشخصاً" بدهی آبروس تلقی نمی‌شود" و در عوض، پیشنهاد کرده بدهی مزبور "باید از حسابهای آبروس حذف و... مستقیماً" از شرکت نفت مطالبه شود". خواهان اظهار می‌دارد که این اظهار، موعید واقعیتی است که

طبق استدلال وی، از دلایل فوق آشکار می‌شود، بدین قرار که آسکو و بعداً شرکت نفت اصیل های آيروس بوده‌اند. بطوری که آقای کوپر اظهار داشته «ما در گذشته همواره به عنوان «پستخانه» ای بین شما و ایران عمل کرده‌ایم».

۳۸ - بعلاوه خواهان استدلال می‌کند که شرکت نفت در لوایح خود عملاً قبول کرده است که آيروس کارگزار آسکو بوده، زیرا که در لایحه توجیبهی خود ذکر کرده که: «دلیل و فلسفه انعقاد قرارداد آسکو - آيروس این بود که آسکو نمی‌خواست خود را با عده کثیری فروشنده لوازم و وسایل مورد نیاز خود روبرو و طرف گرداند و به همین دلیل، آسکو قراردادی با آيروس منعقد کرد». بنا به اظهار خواهان، این مطلب مبین منظور و مقصود از نصب کارگزار و وظایف اوست.

۳۹ - بالاخره، خواهان این استدلال را مطرح می‌سازد که طبق اصول معمول حقوقی لزومی ندارد که رابطه کارگزاری در هر معامله‌ای تصریح گردد، بلکه لازمست اوضاع و احوال پیرامون معامله و رابطه واقعی بین طرفین بررسی شود، تا معلوم گردد طرفی بعنوان نماینده طرف دیگر عمل می‌کرده است، یا خیر. رجوع شود به: Restatement (Second) of Agency section 12; Schmitthoff, Agency in International Trade, Academie de Droit International, I Recueil des Cours 170, 180 (1970); Fridman, The Law of Agency 10-11 (3d ed. 1971).

خواهان همچنین به مواد ۶۵۶ تا ۶۸۳ قانون مدنی ایران اشاره می‌کند که مقرر می‌دارد یک طرف می‌تواند طرف دیگری را برای انجام تمام امور و یا امر یا امور خاصی نایب خود سازد و «وکالت ... به هر لفظ یا فعلی که دلالت بر آن کند، واقع می‌شود». خواهان ادعا می‌کند که به علت مراودات طولانی با آيروس و به دلیل عضویت در کنسرسیوم نفت که هم صاحب آسکو و هم صاحب آيروس بود، کاملاً از رابطه کارگزاری آگاه بود و لذا لزومی نداشت که در هر یک از معاملات فیما بین خواهان و آيروس قید کند که آيروس از جانب اصیل خود، آسکو

عمل می‌کند.

۴۰ - بنابراین، خواهان نتیجه می‌گیرد که آبروس در تهیه و تامین خدمات پورتا - کمپ، کارگزار آسکو بوده و این دین جزو تعهداتی بوده که شرکت نفت هنگام جانشینی آسکو در سال ۱۹۷۹، تحصیل نمود.

۴۱ - خواهان در تاعیید این ادعای خود که شرکت نفت مسئول بدهیهای آسکو است، به رای دیوان در قراراعدادی شماره ۴۳-۱۰ مورخ نهم دسامبر ۱۹۸۲ [۱۸] آذر ماه ۱۳۶۱ [دیوان عمومی صادره در پرونده اوپل فیلدز آو تکزاس اینک و جمهوری اسلامی ایران، استناد می‌کند که در آن دیوان نتیجه‌گیری کرد که: «شکی نیست که شرکت نفت مسئول تعهدات قراردادی آسکو و از جمله تعهدات قراردادی است که به دلیل اقدامات کارگزاران از جانب آسکو، نسبت به نامبرده الزام آور تلقی می‌شده است». از این رو، خواهان ادعا می‌کند که آبروس کارگزار آسکو بوده و لذا شرکت نفت بابت تعهداتی که آبروس از جانب آسکو تقبل کرده، از جمله صورتحسابهای پورتا-کمپ، مسئول است.

ب - موضع شرکت نفت

۴۲ - شرکت نفت مسئولیت بازپرداخت صورتحسابهای پورتا-کمپ را انکار می‌کند، ولی منکر آن نمی‌شود که خدمات مورد بحث طبق قراردادی که مستلزم بازپرداخت وجه توسط آبروس بوده، ارائه گردیده و یا هزینه آن به اکسان پرداخت نشده است. لکن، شرکت نفت منکر آنست که آبروس کارگزار آسکو بوده و استدلال می‌کند که آبروس پیمانکار مستقلی بوده و هرگونه بدهی قراردادی به اکسان بابت کالاها و خدمات ارائه شده، منحصرًا بر ذمه آبروس است و نه آسکو یا شرکت نفت. بنابه اظهار شرکت نفت:

ارتباط اکسان با آيروس كاملا" مجزا از رابطه آيروس و آسكو بوده و هميشه حد ارتباط و نامه ها و مكاتبات اكسان، به آيروس ختم مي شده و اين ترتيب موعيد اين واقعيت است كه اولاً" رابطه آسكو و آيروس جدای از ارتباط اكسان و آيروس بوده و ثانياً" غير از جنبه حقوقی موضوع، در عمل نيز هيچگاه ارتباط مستقیمی بين آسكو و اكسان وجود نداشته است.

۴۳ - شركت نفت استدلال مي كند كه چون اكسان صورتحسابها را به آيروس تسليم مي كرده و آيروس نيز صورتحسابها را، ولو قسمتی از آنها را پرداخت كرده، بنابراین روشن است كه تلقی طرفین اين نبوده كه اكسان و آسكو رابطه قراردادی با هم دارند. بدینطریق، شركت نفت استدلال مي كند كه "اگر خواهان ادعایی دارد، باید آنرا علیه آيروس مطرح نماید و توجیهی در ارجاع مستقیم ادعا به آسكو و شركت نفت وجود ندارد". شركت نفت همچنين تأكيد مي كند كه:

"در كليه قراردادهای مورد بحث در اين دعوی، قصد طرفین به طور واضح ذكر شده است و نظر به اينكه در قرارداد آيروس و آسكو هرگز كلمه "كارگزار" و "نماینده" ذكر نشده، توصیف آيروس به عنوان نماینده آسكو و شركت نفت برخلاف قصد طرفین است".

بنابراین، شركت نفت نتیجه مي گیرد كه: "واضح است كه رابطه بين آيروس و شركت آسكو را نمی توان به هيچ طریق رابطه وكالت و نمایندگی توصیف كرد".

شركت نفت همچنين به دو نامه آقای مك ویرتر مشاور حقوقی آيروس كه به ترتيب در تاریخهای ۱۵ دسامبر ۱۹۸۳ [۲۴ آذر ماه ۱۳۶۲] و ۲۶ سپتامبر ۱۹۸۴ [۴ مهر ماه ۱۳۶۳] به آن شركت نوشته، استناد می نماید. در نامه اخير آقای مك ویرتر اظهار داشته است كه:

آيروس نه "تبعه" ايران و نه تبعه ایالات متحده است و بدان سبب، يك سازمان فرعی سیاسی، مؤسسه، واحد و تشكیلاتی نیست كه تحت كنترل دولت ايران یا دولت ایالات متحده باشد.

شرکت نفت استدلال می کند که این نامه و اظهار آقای مک ویرتر دایر براینکه آيروس "به موجب قراردادهای خدمات [منعقدہ بین دو] اصیل" خدماتی را برای صنعت نفت ایران انجام می داده، موعید اظهارات آن شرکت می باشد.

۴۴ - شرکت نفت مضافاً انکار می کند که رای صادره در پرونده اویل فیلدز آو تکزاس دال بر آنست که شرکت نفت مسئول بدهیهای ادعایی است و استدلال می کند که "نمی توان دامنه شمول این رای را چنان بسط داد که شرکت نفت در مقابل اشخاصی که در عین حال با پیمانکاران آسکو طرف قرارداد بوده اند، به جای آسکو مسئول قلمداد شود".

۴۵ - بالاخره، شرکت نفت این استدلال را مطرح می سازد که حتی اگر بتوان فرض کرد که آيروس عامل آسکو بوده، شرکت نفت هیچگونه مسئولیتی بابت آن بخش از ادعا که پیش از سال ۱۹۷۹ به وجود آمد نداشته، زیرا شرکت نفت فقط بعد از مارس ۱۹۷۹ تعهدات آسکو را تقبل کرد.

۳ - تصمیم دیوان

۴۶ - ظاهراً اختلافی بین طرفین نیست که اکسان یو اس ا حق الزحمه خدماتی را که پورتا- کمپ برای آسکو انجام داده پرداخت نموده، و چه آسکو و چه شرکت نفت هزینه های فوق را به اکسان یو اس ا بازپرداخت نکرده اند. بنابراین، مسأله ای که در دیوان مطرح است اینست که آیا شرکت نفت پس از آنکه قائم مقام تعهدات آسکو شد، مسئول بازپرداخت هزینه آن خدمات به اکسان یو اس ا گردید، یا خیر.

۴۷ - گرچه در قرارداد فروش ۱۹۷۴ فیما بین اکسان یو اس ا و آيروس قید شده است که حق الزحمه ها توسط آيروس به اکسان یو اس ا پرداخت خواهد شد، با اینحال سوابق

امر نشان می دهد که پرداخت وجه توسط آبروس منوط به کنترل و تأیید آسکو بوده و خود وجوه مربوط توسط شرکت نفت تامین می شده است. قرارداد مورخ ۲۰ نوامبر ۱۹۷۳ [۲۹ آبان ماه ۱۳۵۲] فیما بین آسکو و آبروس حاکی است که آبروس وظیفه‌ای جز ارائه خدمات " از جانب شرکت نفت" ندارد. گرچه عبارت "از جانب" الزاما" به مفهوم وجود رابطه نمایندگی نیست، با اینحال ادله و مدارک موجود به این نتیجه گیری می انجامد که آبروس به عنوان کارگزار آسکو عمل کرده است.

۴۸ - آبروس هیچکدام از خصوصیات را که از یک پیمانکار مستقل می توان انتظار داشت، ندارد. آبروس پیشنهاد خرید یا معامله‌ای به آسکو نداده، بلکه فقط به تقاضای صریح آسکو عمل کرده است. آبروس ریسکی تقبل نکرده و سودی عایدش نشده و هزینه های آن تماما" از طریق آسکو توسط شرکت نفت بازپرداخت شده است. آبروس اقدامی به عمل نمی آورد تا خدماتش را در اختیار اشخاص دیگر قرار دهد، بلکه توسط آسکو ایجاد شده و منحصر" مورد استفاده وی بوده است. آبروس کالایی را انبار نمی کرد و یا پرسنلی را برای ارائه خدمت به آسکو استخدام نمی نمود، بلکه صرفا" کالاها و خدمات مورد نیاز آسکو را تهیه و تامین می کرد. همانطور که دبیر شرکت آبروس اظهار داشته، آبروس خود را مسئول دیونی که از جانب آسکو متحمل می شد نمی دانسته، بلکه صرفا" خود را رابط بین طرفهای قرارداد، یعنی خواهان و آسکو تلقی می کرده است.

۴۹ - بررسی قرارداد مورخ ۲۰ نوامبر ۱۹۷۳ [۲۹ آبان ماه ۱۳۵۲] فیما بین آبروس و آسکو و قرارداد خدمات ۱۹۷۳ فیما بین شرکت نفت و آسکو موعید این مطلب است که آبروس منحصر" به منظور ارائه "خدمات اداری و فنی" به آسکو تأسیس شد. بعلاوه، حتی با توجه به نبود توصیف روشنی از قرارداد، این نتیجه گیری که آبروس به عنوان پیمانکار مستقلی عمل کرده، با توجه به شرط صریح سفارشهای خرید مبنی بر اینکه "کار طبق قرارداد آسکو انجام" و حق الزحمه آن "پس از تأیید

آسکو قابل پرداخت خواهد بود، منطقی نیست.

۵۰ - بالاخره، خواهان به عنوان عضو کنسرسیوم نفت که هم صاحب آبروس و هم صاحب آسکو بود، باید اطلاع کامل از رابطه حقوقی بین آبروس و آسکو داشته باشد.

۵۱ - اوضاع و احوال پیش گفته دال بر آنست که در پرونده حاضر آبروس به عنوان کارگزار آسکو عمل کرده و بدانوسیله آسکو را نسبت به رابطه قراردادی که با خواهان بوجود آورده، متعهد ساخته است. از آنجایی که شرکت نفت هنگامی که قائم مقام آسکو شد، بدون تردید منافع خدمات ارائه شده طبق قرارداد را پذیرفت، لذا دیوان دلیلی نمی یابد که شرکت نفت را در عین حال منتقل الیه این تعهدات نداند. از اینرو، نظر دیوان اینست که شرکت نفت مسئول بازپرداخت وجه صورتحسابهایی است که خواهان پرداخت نموده، و لذا دیوان مبلغ ۱۸۰،۰۲۰/۵۸ دلار از این بابت حکم می دهد.

ج - حسابهای باز (جاری) برای خدمات "ام سی ا" (کمک توسط شرکتهای عضو)

۵۲ - به موجب قرارداد ۱۹۷۳ فیما بین کنسرسیوم شرکتهای نفتی و ایران و شرکت نفت، خواهان به عنوان عضوی از اعضای کنسرسیوم که صاحب آبروس و آسکو بود، خدمات فنی پرسنل مختلفی را ارائه کرد. این خدمات، به عنوان "کمک توسط شرکتهای عضو" یا خدمات "ام سی ا" خوانده می شد.

۱ - موضع خواهان

۵۳ - خواهان ادعا می کند که شرکت نفت بابت حسابهای دریافتنی معوقه جهت خدماتی که به تقاضای آبروس و آسکو به نفع شرکت نفت ارائه و صورتحساب آنها از طریق

آیروس و آسکو مطالبه شده، مبلغ ۶۱،۷۵۲/۴۵ دلار بدهکار است. خواهان اظهار می دارد که خدمات براساس قرارداد کتبی رسمی انجام نشده، بلکه ترتیب اجرای آنها، به طور غیررسمی توسط آیروس و بنا به تقاضای شرکت نفت، داده می شد. خواهان می گوید که طبق مراداتی که بین طرفین به وجود آمده بود، و بدلیل تنوع خدمات ارائه شده، اکسان برای هر یک از عملیات، صورتحساب صادر نمی کرد، بلکه حسابهای جاری بابت گروههای مختلف خدمات ارائه شده نگه می داشت و خواهان به طور ادواری صورتحساب کل ارزش کار انجام شده بابت گروههای مختلف خدماتی را، به شرح مندرج در حسابهای مزبور، برای آیروس می فرستاد.

۵۴ - خواهان مدعی است که از تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ [۲۹ دی ماه ۱۳۵۹] چهار فقره حساب باز به شرح زیر، مانده بدهکار نشان می داده است: (۱) حساب شماره ۱۸۸-۰۰۷، با مانده بدهکار ۱۹،۰۴۲/۷۶ دلار جهت پرداخت حقوق و مزایای متحمل توسط خواهان برای انجام خدماتی که از طریق آیروس به شرکت نفت ارائه شده، (۲) حساب شماره ۱۸۸-۹۹۱۰ نیز بابت حقوق و مزایای پرداختی بابت خدمات ارائه شده به آیروس است که به حساب آیروس منظور شده و حسب ادعا مانده بدهکاری بالغ بر ۱۵،۵۳۶/۰۴ دلار امریکا نشان می دهد (۳) حساب شماره ۱۸۸-۳۷۰۰ بابت صورتحسابهای تسلیمی به آیروس بابت خدماتی است که در رابطه با پروژه های خاص شرکت نفت برای شرکت نامبرده ارائه گردیده و حسب ادعا ۱۱،۵۹۳/۸۲ دلار امریکا مانده بدهکار نشان می دهد و (۴) حساب شماره ۱۸۸-۳۹۴۰ شامل مبالغی است که طی نه فقره صورتحساب جداگانه، جمعا" به مبلغ ۱۵،۵۷۹/۸۳ دلار امریکا بابت هزینه های متحمل کارکنان اکسان که خدماتی برای آسکو انجام داده اند، به آسکو صورت داده شده است.

۵۵ - در تاریخ ۱۲ اوت ۱۹۸۰ [۲۱ مرداد ماه ۱۳۵۹] خواهان نامه ای در مورد برخی از صورتحسابهای پرداخت نشده مزبور به آقای ام. آر. کوپر از مسئولین آیروس نوشت.

در پاسخ به نامه مزبور و تلکس تعقیبی مورخ ششم فوریه ۱۹۸۱ [۱۷ بهمن ماه ۱۳۵۹]، آبروس طی تلکس مورخ دهم فوریه ۱۹۸۱ [۲۱ بهمن ماه ۱۳۵۹] چنین پاسخ داد: "جزئیات صورتحسابهای شما در تاریخ ۸۰/۱۲/۶ (۵۹/۹/۱۵) به ایران تسلیم گردیده و هنوز منتظر اجازه پرداخت آنها هستیم". متعاقبا در تاریخ ۱۸ ژوئیه ۱۹۸۳ [۲۷ تیر ماه ۱۳۵۲] آقای آر. دبلیو کوپر ضمن نامه‌ای به خواهان نوشت که صورتحسابها از طریق "شرکت خدمات نفتی ایران پرداخت نخواهد شد" و لذا باید صورتحسابها "مستقیما" به شرکت نفت تسلیم شود.

۵۶ - خواهان به عنوان مدرک ادعایش، دفاتر حسابهای دریافتنی مختلف را که حاوی هزینه‌های معوقه است، تسلیم نموده است. علاوه براین، خواهان نسخه‌ای از صورتحسابهای ارسالی به آسکو را، به استثنای صورتحساب شماره CDM059 به مبلغ ۴,۰۶۳/۳۰ دلار امریکا، که حسب اظهار خود وی، در پرونده های اکسان یافت نشده، تسلیم نموده است.

۵۷ - خواهان ادعا می کند که ترتیباتی که طبق آن اکسان خدمات را ارائه می کرد، رابطه‌ای قراردادی به وجود آورد که براساس آن آبروس به عنوان نماینده آسکو، و آبروس و آسکو، هر دو از جانب شرکت نفت عمل می کردند. خواهان ضمن استناد به آراء مختلف دیوان، از جمله آراء صادره در پرونده های چاس تی. مین اینترنشنال اینک و سازمان آب و برق خوزستان، قرار اعدادی شماره ۲-۱۲-۲۳ مورخ ۲۲ ژوئیه ۱۹۸۳ [۳۱ تیر ماه ۱۳۶۲] که در Iran-U.S. C.T.R. 270 3 نیز چاپ شده و ایکانامی فورمز کورپ و جمهوری اسلامی ایران، حکم شماره ۱-۱۶۵-۵۵ مورخ ۱۴ ژوئن ۱۹۸۳ [۲۴ خرداد ماه ۱۳۶۲] که در Iran-U.S. 3 C.T.R. 42 نیز چاپ شده، استدلال می کند که "رفتار طرفین نمایانگر تفاهم فیما بین در ایجاد تعهدات قراردادی است و ارائه صورتحسابها و اوراق دفاتر دلیل کافی بر وجود قرارداد می باشد". خواهان مضافا اظهار می دارد که پرداخت

بخشی از مبلغ صورت داده شده بابت خدمات ام سی ا در فاصله ژانویه ۱۹۷۸ الی سپتامبر ۱۹۷۹ "در حکم اذعان صریح تعهد شرکت نفت مبنی بر باز پرداخت هزینه این قبیل خدمات به اکسان است".

۲ - پاسخ شرکت نفت

۵۸ - شرکت نفت انکار نمی کند که خدماتی ارائه شده، بلکه استدلال می کند که هیچگونه مسئولیتی بابت پرداخت وجه این خدمات ندارد، زیرا آيروس به عنوان یک پیمانکار مستقل، این هزینه ها را متحمل شده است.

۵۹ - علاوه بر این، شرکت نفت در طول رسیدگیهای شفاهی خاطر نشان ساخت که تاریخ دو فقره صورتحساب کلا" به مبلغ ۶،۳۹۳/۳۴ دلار امریکا موعخر بر تاریخ بیانیه حل و فصل و لذا خارج از صلاحیت دیوان می باشد.

۳ - تصمیم دیوان

۶۰ - اختلافی در این مورد نیست که خدماتی ارائه شده، ولی حق الزحمه آنها پرداخت نشده است. با استفاده از همان استدلالی که در مورد ادعای مربوط به صورتحسابهای پورتا کمپ بعمل آمده، دیوان نتیجه می گیرد که بدهی های متحمله توسط آيروس یا آسکو از شرکت نفت قابل مطالبه است.

۶۱ - دیوان داوری با شرکت نفت موافق است که دو فقره صورتحسابی که تاریخ آنها موعخر بر تاریخ بیانیه حل و فصل دعاوی است خارج از صلاحیت دیوان قرار دارد. این دو قلم که در حساب شماره ۳۷۰۰ - ۱۸۸ مندرج است، جمعا" بالغ بر ۶،۳۹۳/۳۴ دلار امریکا می باشد. لذا، رقم مزبور از طلب خواهان کسر و مبلغ

۵۵،۳۵۹/۱۱ دلار امریکا حکم داده می شود.

د - ادعای متقابل شرکت نفت

۶۲ - شرکت نفت ضمن طرح ادعای متقابلی خواستار صدور حکمی گردیده که خواهان را به جبران زیانهای متحمل خوانده ملزم سازد.

۶۳ - گرچه ادعای متقابل علی الظاهر در حیطه صلاحیت دیوان قرار دارد، با اینحال شرکت نفت دلیل و مدرکی در تایید آن ارائه نکرده است.

۶۴ - با توجه به فقد ادله و مدارک در تایید این ادعا که شرکت نفت متحمل زیانهایی شده، دیوان داوری ادعای متقابل شرکت نفت را مردود می شناسد.

چهارم - بهره و هزینه ها

الف - بهره

۶۵ - خواهان تقاضا کرده است که ۱۲ درصد بهره از تاریخ نقض قرارداد نسبت به مبالغ محکوم به پرداخت شود.

۶۶ - با توجه به فقد هرگونه شرط قراردادی مبنی برپرداخت بهره، دیوان منطقی می داند که طبق اصول مقرر در حکم شماره ۳-۸۹-۲۲۵ مورخ ۲۲ آوریل ۱۹۸۶ [دوم اردیبهشت ماه ۱۳۶۵] صادره در پرونده مک کالو اند کامپنی اینک و وزارت پست، تلگراف و تلفن نرخ بهره را ده درصد در سال تعیین کند.

۶۷ - بهره براساس این عرف مورد قبول عام محاسبه خواهد شد که هر صورتحسابی ظرف ۳۰ روز پس از تسلیم آن قابل پرداخت است. بنابراین، بهره مبالغ مورد حکم بابت فروش روغن توربو از تاریخ ۲۳ نوامبر ۱۹۷۹ [دوم آذر ماه ۱۳۵۸] و بهره مبالغ مورد حکم بابت ادعای مربوط به صورتحسابهای پورتا-کمپ از تاریخ های زیر محاسبه خواهد شد:

- صورتحساب شماره ۰۷-۸۰-۰۴ از تاریخ ۱۳ مه ۱۹۷۸ [۲۳ اردیبهشت ماه ۱۳۵۷] نسبت به مبلغ ۳۰،۸۰۸/۴۰ دلار آمریکا،
- صورتحساب شماره ۰۸-۸۰-۰۴ از تاریخ ۲۰ مه ۱۹۷۸ [۳۰ اردیبهشت ماه ۱۳۵۷] نسبت به مبلغ ۵،۰۲۶/۷۶ دلار آمریکا،
- صورتحساب شماره ۱۰-۸۰-۰۵ از تاریخ دهم ژوئن ۱۹۷۸ [۲۰ خرداد ماه ۱۳۵۷] نسبت به مبلغ ۱۰۷،۵۲۱/۳۰ دلار آمریکا،
- صورتحساب شماره ۱۰-۸۰-۰۸ از تاریخ ۲۹ سپتامبر ۱۹۷۸ [هفتم مهر ماه ۱۳۵۷] نسبت به مبلغ ۱۴،۰۶۹/۲۵ دلار آمریکا،
- صورتحساب شماره ۰۷-۸۰-۱۰ از تاریخ ۱۱ نوامبر ۱۹۷۸ [۲۰ آبان ماه ۱۳۵۷] نسبت به مبلغ ۲،۸۷۸/۱۵ دلار آمریکا،
- صورتحساب شماره ۰۶-۸۰-۰۳ از تاریخ هفتم آوریل ۱۹۷۹ [۱۸ فروردین ماه ۱۳۵۸] نسبت به مبلغ ۱۹،۷۱۶/۷۲ دلار آمریکا.

۶۸ - طبق تقاضای خواهان، بهره مبالغ پرداختی بابت خدمات ام سی ا، از تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ [۲۹ دی ماه ۱۳۵۹] پرداخت خواهد شد.

۶۹ - همچنین طبق درخواست خواهان، بهره مورد حکم تا تاریخ حکم حاضر محاسبه خواهد شد.

ب - هزینه ها

۷۰ - خواهان هزینه های داوری خود، از جمله حق الوکاله و مخارج را، مبلغ ۱۰۳،۸۹۰ دلار امریکا ذکر کرده است. دیوان بابت هزینه های داوری مبلغ ۱۵،۰۰۰ دلار امریکا حکم می دهد.

پنجم - حکم

۷۱ - بنا به دلایل پیش گفته،

دیوان به شرح زیر حکم صادر می کند:

الف) شرکت ملی نفت ایران ملزم است مبالغ زیر را به اکسان کورپوریشن بپردازد:

۱ - مبلغ یکصد و سی و هشت هزار و ششصد دلار (۱۳۸،۶۰۰) دلار امریکا به اضافه بهره ساده به نرخ ده درصد (۱۰٪) در سال (برمبنای ۳۶۵ روز) از تاریخ ۲۳ نوامبر ۱۹۷۹ [دوم آذر ماه ۱۳۵۸]،

۲ - مبلغ یکصد و هشتاد هزار و بیست دلار و پنجاه و هشت سنت (۱۸۰،۰۲۰/۵۸ دلار امریکا) بعلاوه بهره ساده به نرخ ۱۰ درصد در سال (براساس ۳۶۵ روز) به شرح زیر تعلق خواهد گرفت: نسبت به مبلغ ۳۰،۸۰۸/۴۰ دلار امریکا، بهره از تاریخ ۱۳ مه ۱۹۷۸ [۲۳ اردیبهشت ماه ۱۳۵۷]، نسبت به مبلغ ۵،۰۲۶/۷۶ دلار امریکا بهره از تاریخ ۲۰ مه ۱۹۷۸ [۳۰ اردیبهشت ماه ۱۳۵۷]، نسبت به مبلغ ۱۰۷،۵۲۱/۳۰ دلار امریکا، بهره از تاریخ دهم ژوئن ۱۹۷۸ [۲۰

خرداد ماه ۱۳۵۷]، نسبت به مبلغ ۱۴،۰۶۹/۲۵ دلار آمریکا، بهره از تاریخ ۲۹ سپتامبر ۱۹۷۸ [هفتم مهر ماه ۱۳۵۷]، نسبت به مبلغ ۲،۸۷۸/۱۵ دلار آمریکا بهره از ۱۱ نوامبر ۱۹۷۸ [۲۰ آبان ماه ۱۳۵۷] و بالاخره، نسبت به مبلغ ۱۹،۷۱۶/۷۲ دلار آمریکا، بهره از تاریخ هفتم آوریل ۱۹۷۹ [۱۸ فروردین ماه ۱۳۵۸] محاسبه خواهد شد.

۳ - مبلغ پنجاه و پنج هزار و سیصد و پنجاه و نه دلار و یازده سنت (۵۵،۳۵۹/۱۱ دلار آمریکا) به اضافه بهره ساده به نرخ ده درصد (۱۰٪) در سال (بر مبنای ۳۶۵ روز) از تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ [۲۹ دی ماه ۱۳۵۹].

۴ - در کلیه این موارد، بهره تا تاریخ حکم حاضر محاسبه خواهد شد.

(ب) خوانده، شرکت ملی نفت ایران ملزم است مبلغ پانزده هزار دلار (-/۱۵،۰۰۰ آمریکا) بابت هزینه داوری به اکسان کورپوریشن بپردازد.

(ج) کلیه تعهدات بالا با پرداخت از محل حساب تضمینی مفتوح طبق بند ۷ بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ [۲۹ دی ماه ۱۳۵۹] دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر ایفاء خواهد شد.

(د) ادعای متقابل شرکت نفت به علت فقد دلیل رد می شود.

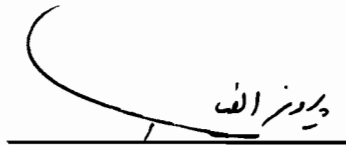
بدینوسیله حکم حاضر به منظور ابلاغ به کارگزار امانی به ریاست دیوان تسلیم می شود.

لاهور، به تاریخ ۶ نومبر ۱۹۸۷ برابر با ۱۵ آبان ماه ۱۳۶۶

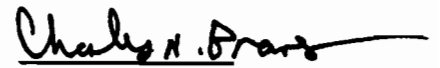
میشل ویرالی
رئیس شعبه سه

به نام خدا

میرزا انوری

پرویز انصاری معین
مخالف با قسمتی از حکم و
موافق با قسمتی دیگر

Charles A. Prave

چارلز ان. براوئر
نظر موافق